

ZÁHADY SLEČTEN
WELLSOVEJ
& WONGOVEJ



ZLOČIN SLEČNÁM NEPR|STANE

ROBIN STEVENSOVÁ

FRAGMENT



Zločin slečnám nepristane

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.fragment.sk
www.albatrosmedia.sk

FRAGMENT

Robin Stevensová

Zločin slečnám nepristane – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.


ALBATROS MEDIA

ZLOČIN SLEČNÁM NEPRISTANE
ZÁHADY SLEČIEN WELLSOVEJ & WONGOVEJ
ROBIN STEVENSOVÁ

Preložila Laura Prišťáková

FRAGMENT

Robin Stevens: MURDER MOST UNLADYLIKE

Text copyright © Robin Stevens, 2014

Cover, map and illustration copyright © Nina Tara, 2014

Translation © Laura Prišťáková, 2025

Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2025

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

Vyťažovanie textu a dát z tejto publikácie v zmysle čl. 4 smernice 2019/790 EU je zakázané.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-4414-0

ISBN e-knihy 978-80-566-4467-6 (1. zverejnenie, 2025) (epub)

ISBN e-knihy 978-80-566-4468-3 (1. zverejnenie, 2025) (mobi)

ISBN e-knihy 978-80-566-4466-9 (1. zverejnenie, 2025) (ePDF)

Všetkým priateľom zo školy,
ktorí sa stali mojou druhou rodinou,
a slečne Silkovej a pani Sandersonovej,
ktoré by nikdy nikoho nezabili.

ZLOČIN SLEČNÁM NEPRISTANE

Záznam o prípade vraždy slečny Bellovej,
vyšetovanie Detektívnym spolkom
Wellsová a Wongová

Spísala Hazel Wongová
(sekretárka Detektívneho spolku), vek: trinásť rokov.

Všetko sa začalo v utorok 30. októbra 1934.

PRÍZEMIE

autá



severný
vchod

výtvarná
miestnosť

veľká
hudobná
miestnosť

malá
hudobná
miestnosť

Nové
križlo

Nové
križlo

plot

ošetrovňa



severný trávnik

Panoramatické okno

chodba v Novom križle

šatňa v
Starom križle

chodba pri knižnici

vchod
do Starého
križla

zberovňa



knižnica

pracovňa
pána
Macleana

kabinet
Toho
pravého

pódium

sála

chodba pri telocvični

triedy

chodba v Starom križle

tunel

južný trávnik

komora

telocvičňa

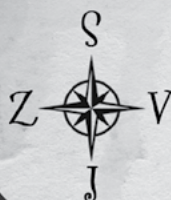
plot



ihriská



šatne



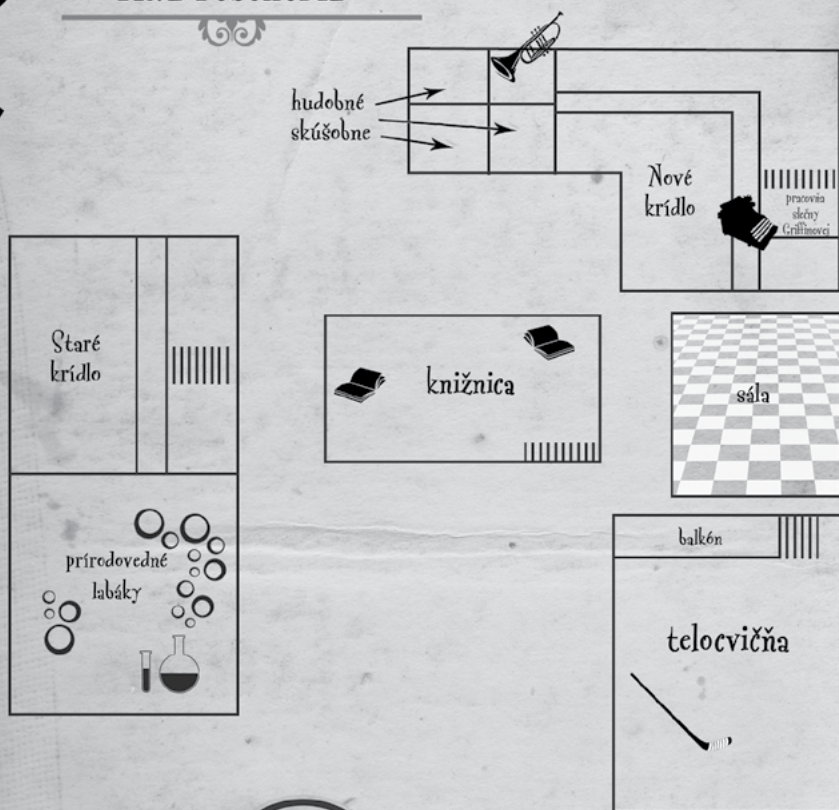
internát

Oakeshottov
kopec



do mesta

PRVÉ POSCHODIE



mapa ↗

DEEPDEANSKEJ ŠKOLY



DEEPDEANSKÁ ŠKOLA

ZAMESTNANCI

Slečna Griffinová – *riaditeľka*

Slečna Lappetová – *učiteľka dejepisu a latinčiny*

Slečna Bellová – *učiteľka prírodných vied a obet'*

Slečna Parkerová – *učiteľka matematiky*

Pán MacLean – *farár*

Pán Reid, „Ten pravý“ – *učiteľ hudobnej a výtvarnej výchovy*

Slečna Tennysonová – *učiteľka angličtiny*

Slečna Hopkinsová – *učiteľka telesnej výchovy*

Mademoiselle (slečna) Renauldová, „Mamzelle“ – *učiteľka francúzštiny*

Pán Jones – *školník*

Hlavná vychovávateľka – *hlavná vychovávateľka*

DIEVČATÁ

Daisy Wellsová – *tretiačka a predsedníčka Detektívneho spolku Wellsová & Wongová*

Hazel Wongová – *tretiačka a sekretárka Detektívneho spolku Wellsová & Wongová*

TRETIAČKY

Kitty Freebodyová

Rebecca „Beanie“ Martineauová

Lavinia Templová

Clementine Delacroixová

Sophie Croke-Finchleyová

PRVÁČKA

Betsy Northová

DRUHÁČKY

Binny Freebodyová

Marie, Maria a Marion, „Márie“

PIATAČKA

Alice Murgatroydová

VELKÉ DIEVČATÁ

Virginia Overtonová

Belinda Vanceová

PREDSEDNÍČKA ŠKOLY

Henrietta Trillingová, „kráľ Henry“

PRVÁ ČASŤ

OBJAVENIE MŔTVOLY

1

Toto je prvá vražda, ktorú Detektívny spolok Wellsová & Wongová vyšetruje, preto je dobré, že mi Daisy kúpila nový zápisník. Ten posledný bol už plný po tom, čo sme vyriešili prípad Laviniinej zmiznutej kravaty. A samozrejme sme zistili, že ju ukradla Clementine, aby sa pomstila Lavinii, že ju udrela do brucha počas lakrosu, čo bola Laviniina pomsta za to, že Clementine všetkým vytárala, že Lavinia pochádza z rozvrátenej rodiny. Mám podozrenie, že riešenie tohto nového prípadu bude zložitejšie. Myslím, že na počesť nového zápisníka by som nás mala trochu predstaviť. Daisy Wellsová je predsedníčkou Detektívneho spolku a ja, Hazel Wongová, som jeho sekretárkou. Daisy tvrdí, že to z nej robí Sherlocka Holmesa a zo mňa Watsona. To znie spravodlivo. Koniec koncov, som príliš drobná na to, aby som bola hrdinkou tohto príbehu, a kto kedy počul o čínskom Sherlockovi Holmesovi?

Preto je také vtípné, že práve ja som našla mŕtve telo slečny Bellovej. Tuším, že Daisy to doteraz štuje, aj keď sa, samozrejme, tvári, že nie. Viete, Daisy je prototyp hlavnej hrdinky, a preto by sa podobné veci mali diať jej.

Keď sa pozriete na Daisy, pomyslíte si, že presne viete, aká je – jedno z tých rozkošných, typických anglických dievčat s modrými očami a zlatistými vlasmi, ktoré sa v daždi rúti cez blatisté ihrisko s lakrosovou palicou, potom si sadne a zhltnie desať buchiet s cukrovou polevou na olovrant pri čaji. Naopak, ja vytŕčam ako biely maskot Michelinu, Bibendum, moje líca pripomínajú polmesiace a moje vlasy a oči sú neúprosne tmavohnedé.

Prišla som z Hongkongu v priebehu druhého ročníka a už vtedy, keď sme boli všetky ešte žubrienky (v tomto zápisníku označujem dievčatá z nižšieho ročníka *žubrienky*), bola Daisy slávnou po celej Deepdeanskej škole. Jazdila na koni, bola súčasťou lakrosového tímu a bola členkou Divadelného spolku. Veľké dievčatá si ju všimli a v máji už celá škola vedela, že samotná predsedníčka nazvala Daisy „fajn babou“.

Ale to je len vonkajšia veselá a zábavná stránka Daisy, ktorú všetci vidia. Vo vnútri nie je ani zďaleka taká veselá a zábavná.

Trvalo mi dosť dlho, kým som to zistila.

2

Daisy ma požiadala, aby som vysvetlila, čo sa udialo tento semester, kým som našla mŕtvolu. Tvrdí, že to robia správni detektívi – najprv zozbierajú dôkazy –, takže to urobím. A dodáva, že dobrá sekretárka by pri sebe mala vždy nosiť zápisník, aby si doň mohla okamžite zapísať dôležité udalosti. Nemalo zmysel jej pripomínať, že to tak aj robím.

Najdôležitejšou udalosťou prvých týždňov jesenného semestra bol vznik Detektívneho spolku a založila ho práve Daisy. Veľmi rada vymýšľa rôzne spolky. Minulý rok sme mali Spolok pacifistov (totálna nuda) a potom Spirituálny spolok (menšia nuda, ale Lavinia raz počas seansy rozbila svoj hrnček, Beanie omdlela a hlavná vychovávateľka spolok zakázala).

Ale to všetko sa udialo minulý rok, keď sme boli ešte žubrienky. Nemôžeme sa zahrávať s hlúposťami, ako sú

duchovia, keď sme už dospelé tretiačky – to vyhlásila Daisy, keď sa vrátila na začiatku tohto semestra a objavila zločin.

Celkom som sa potešila. Niežeby som sa niekedy bála duchov. Všetci predsa vedía, že neexistujú. Ale napriek tomu sa na našej škole rozpráva toľko strašidelných príbehov, že by to vydesilo kohokoľvek. Náš najznámejší duch je Verity Abrahamová, dievča, ktoré spáchalo samovraždu skokom z balkóna v telocvični tesne pred tým, ako som prestúpila do Deepdeanu, ale žije tu aj duch bývalej učiteľky, ktorá sa zamkla do jednej z hudobných miestností a vyhladovala sa na smrť, a duch prváčky žubrienky, ktorá sa utopila v jazere.

Ako som už spomenula, Daisy sa rozhodla, že tento rok sa z nás stanú detektívky. Prišla na internát so svojou truhličkou plnou kníh s hrozivými, temnými obálkami a názvami ako *Vražda v End House* a *Mystery Mile*. Hlavná vychovávateľka jej skonfiškovala jednu po druhej, no Daisy sa vždy podarilo nájsť ďalšie.

Detektívny spolok sme založili v prvý týždeň semestra. My dve sme uzavreli tajný pakt na život a na smrť, o ktorom nikto iný, dokonca ani naše spolubývajúce, Kitty, Beanie a Lavinia, nesmú vedieť. Cítila som sa hrdo, že to tajomstvo patrí len mne a Daisy. Bolo tiež veľmi zábavné zakrádať sa za chrbtom ostatných dievčat a predstierať, že

o nič nejde, keď sme celý čas vedeli, že sme detektívky na tajnej misii, aby sme získali informácie.

Daisy pripravila všetky naše prvé detektívne misie. V ten prvý týždeň sme sa vkradli do ďalšej treťiackej izby a prečítali sme si Clementinin tajný denník, potom si Daisy vybrala prváčku a rozhodla, že o nej zistíme všetky dostupné informácie. Daisy tvrdila, že ide o cvičenie – podobne ako zapamätanie si ŠPZ každého auta, ktoré uvidíme.

Počas druhého týždňa sme riešili záhadu, prečo sa kráľ Henry (naša prezývka pre tohtoročnú predsedníčku školy Henriettu Trillingovú, pretože je taká odmeraná, nóbl, a má nádherné gaštanové kučery) v jedno ráno nezúčastnil na modlitbách. Trvalo však len niekoľko hodín, kým sa všetci, nielen my, dozvedeli, že obdržala telegram, v ktorom sa písalo, že jej teta v to ráno náhle zomrela.

„Chúďatko,“ vyhrkla Kitty, keď sme sa to dopočuli. Kitty má posteľ vedľa Daisy v našej intrákovskej izbe a Daisy ju určila za priateľku Detektívneho spolku, aj keď o ňom stále nesmie vedieť. Má rovné, svetlohnedé vlasy, tvár posiatu pehami a na dne svojej truhličky skrýva niečo, čo som najprv považovala za mučiace zariadenie, ale ukázalo sa, že ide o kliešte na mihalnice. Podobne ako Daisy zbožňuje klebety, aj keď z menej vedeckých dôvodov. „Chúďatko kráľ Henry. Lepí sa na ňu smola. Bola najlep-

šou priateľkou Verity Abrahamovej a viete, čo sa stalo Verity. Odvtedy sa úplne zmenila.“

„Ja neviem,“ ozvala sa Beanie, ktorá spí vedľa mňa. Jej skutočné meno je Rebecca, ale voláme ju Beanie, pretože je drobný bojko. Najviac ju desia školské predmety. Hovorí, že keď sa pozrie na papier, písmená a čísla vstanú a poskakujú, až kým ju úplne nepopletú. „Čo sa stalo Verity?“

„Zabila sa,“ odvetila Kitty otrávene. „Minulý rok skočila z balkóna v telocvični. No tak, Beans.“

„Ach!“ zvolala Beanie. „Jasné. Myslela som si, že zakopla.“

Beanie je niekedy dosť spomalená.

Na začiatku semestra sa udialo niečo iné, čo sa ukázalo ako nesmierne dôležité: Prišiel Ten pravý.

Viete, na konci minulého roka slečna Nelsonová, zástupkyňa riaditeľky a naša stará nudná učiteľka hudobnej a výtvarnej, odišla do dôchodku. Čakali sme, že ju nahradí niekto o rovnako nezaujímavý – ale nový učiteľ, pán Reid, nebol ani trochu nezaujímavý. Dokonca ani starý.

Pán Reid mal drsné líčne kosti, výrazné fúzy a vlasy si uhládzal olejom. Vyzeral presne ako filmová hviezda, hoci sme sa nevedeli zhodnúť na tom ktorá. Kitty zhodnotila, že vyzerá ako Douglas Fairbanks Jr a Clementine tvrdila, že skôr ako Clark Gable, ale len preto, že Clementine je

Clarkom Gableom posadnutá. V skutočnosti však na tom nezáležalo. Pán Reid bol muž a nebol to pán MacLean (náš bláznivý, zafúľaný, starý reverend, ktorého Kitty nazýva pán Špina), a tak si ho celá škola hneď zamilovala.

Kitty založila smrteľne vážnu polotajnú spoločnosť venovanú obdivovaniu pána Reida. Na prvom stretnutí ho prekrstili na Toho pravého. Všetky sme si museli navzájom ukázať tajný signál (zdvihnúť ukazovák a žmurknúť pravým okom), kedykoľvek sme sa ocitli v jeho prítomnosti.

Ten pravý bol v Deepdeane sotva týždeň, keď spôsobil najväčší šok od udalosti s Verity minulý rok.

Vec sa má takto: pred začiatkom semestra celá škola vedela, že slečna Bellová (naša učiteľka prírodných vied) a slečna Parkerová (naša učiteľka matematiky) ukrývali tajomstvo. Bývali spolu v malom byte slečny Parkerovej v meste, ktorý mal jednu voľnú izbu. A práve voľná izba bola tým tajomstvom. Nechápala som, keď mi o nej Daisy prvýkrát rozprávala, ale teraz keď sme tretiačky, už, samozrejme, rozumiem, o čo ide. Má to niečo spoločné s vlasmi slečny Parkerovej, ktoré má ostrihané príliš naskrátko na to, aby boli moderné, a so spôsobom, akým si ona a slečna Bellová medzi sebou podávali cigaretu počas koláčikových prestávok minulý rok.

Tento semester si však nepožičiavali žiadnu cigaretu, pretože v prvý deň sa slečna Bellová pozrela na Toho pra-

vého a zamilovala sa doňho rovnako šialene ako Kitty. Bol to strašný šok. Nikto nepovažoval slečnu Bellovú za krásavicu. Bola veľmi upravená, biely laboratórny plášť si zapínala až ku krku a pôsobila prísne. A bola chudobná. Slečna Bellová striedala tri rovnaké obnosené blúzky, sama si strihala vlasy a po skončení vyučovania pracovala za príplatok ako sekretárka pre slečnu Griffinovú. Všetci ju skôr ľutovali a predpokladali sme, že aj Ten pravý. Prekvapilo nás, keď sme zistili, že nie.

„Niečo sa medzi nimi určite stalo,“ tvrdila Clementine nášmu ročníku na konci prvého semestra. „Počas koláčikovej prestávky som šla do prírodovedného labáku a narazila som na slečnu Bellovú a Toho pravého, ako sa cukrovali. Bolo to naozaj šokujúce!“

„Stavím sa, že to tak nebolo,“ odsekla Lavinia pohľadovo. Aj Lavinia je našou spolubývajúcou na intráku – je to veľké, ťažké dievča s neposlušnými tmavými vlasmi a väčšinu času je nešťastná.

„Bolo!“ nástojila Clementine. „Viem, ako to vyzerá. Minulý mesiac som pri tom pristihla svojho brata.“

Nevedela som sa prestať červenať. Predstava strohej, naškrobenej slečny Bellovej, ako sa cukruje (čokoľvek to znamenalo), bola mimoriadne trápna.

Potom sa o tom dozvedela slečna Parkerová. Slečna Parkerová je poriadna zúrivka, má krátke čierne vlasy a jej

útle telo dokáže vydať taký mocný hlas, že znie ako siréna v hmle. Došlo k obrovskej hádke. Počula ju takmer celá škola a výsledkom bolo, že slečna Bellová sa musela vysta-hovať z malého bytu.

Potom, na začiatku druhého týždňa semestra, sa všet-ko opäť zmenilo. Sotva sme stíhali držať krok. Odrazu sa zdalo, že Ten pravý už nechce tráviť čas so slečnou Bellovou. Namiesto toho sa začal stretávať so slečnou Hopkin-sovou.

Slečna Hopkinsová je naša učiteľka telesnej výchovy. Je plnoštíhla a vždy veselá (pokým nie ste drevo na športy) a vykračuje si po školských chodbách oháňajúc sa lakroso-vou palicou, pričom jej atletické hnedé vlasy ustavične padajú zo zopnutých vlín. Je pekná a (myslím si, že) dosť mladá, takže sa vôbec nedivím, že si ju Ten pravý všimol – šokujúce bolo len to, že preto dal košom slečne Bellovej.

Takže teraz sa Ten pravý a slečna Hopkinsová cukro-vali v triedach, a jediné, čo mohla slečna Bellová urobiť, keď ich zahliadla, bolo prebehnúť okolo nich so zovretými perami a mrazivým pohľadom.

Deepdean všeobecne nefandil slečne Bellovej. Slečna Hopkinsová bola pekná, kým slečna Bellová nie, a otec slečny Hopkinsovej pracoval ako veľmi dôležitý zmiero-vací sudca v Gloucestershire, kým otec slečny Bellovej bol niktoš. Ale nemohla som si pomôcť, bola som na strane

slečny Bellovej. Koniec koncov, nebola to jej vina, že ju Ten pravý odkopol a žila v chudobe. No teraz, keď nemohla zostať v byte, bola chudobnejšia ako kedykoľvek predtým, a to ma znepokojovalo.

Jediné, čo rozveseľovalo slečnu Bellovú, bola práca zástupkyne riaditeľky, a ani to nebola ktovieaká útecha. Viete, slečna Griffinová musela vymenovať novú zástupkyňu a po niekoľkých týždňoch sa rozšírili klebety, že si má vybrať slečna Bellovú. Aké šťastie – len čo bude slečna Bellová formálne vymenovaná, jej starosti s peniazmi nadobro zmiznú. Ale v skutočnosti to znamenalo len to, že nevy-menované učiteľky ňou začali opovrhovať. O miesto sa totiž uchádzali dve ďalšie. Prvá bola slečna Tennysonová, naša učiteľka angličtiny – to je jej skutočné meno, aj keď nie je v žiadnom príbuzenskom vzťahu so slávnym Alfredom Tennysonom. Ak ste videli ten obraz Pani zo Shalott, ktorá sklesnuto sedí v svojom člne, tak ste videli slečnu Tennysonovú. Vlasy jej vždy padajú okolo tváre a je uplakaná ako malé dieťa. Druhá bola slečna Lappetová, naša učiteľka dejepisu a latinčiny, ktorá je sivá myška a úplne nanič a jej tvár pripomína preplnený vankúš, no nahovára si, že je naj dôveryhodnejšou poradkyňou slečny Griffinovej. Obe zúrili, že nedostali miesto zástupkyne riaditeľky, a urážali slečnu Bellovú na chodbe, kedykoľvek ju videli.

A potom došlo k vražde.